

Sygn. akt VIII Cz 747/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie SO Hanna Matuszewska, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2015 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela : (...) Banku S.A. we W.

przeciwko dłużnikom: P. D., M. D. (1), M. D. (2), A. D.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na **postanowienie referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Toruniu**

z dnia 28 września 2015 r.

sygn. akt I Co 3313/15

postanawia: odrzucić zażalenie.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem referendarz sądowy oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko P. D., M. D. (1), M. D. (2) i A. D.. Wierzyciel, reprezentowany przez radcę prawnego, złożył zażalenie na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W myśl art. 398²² § 1 k.p.c. na orzeczenie referendarza sądowego co do istoty sprawy oraz na orzeczenia kończące postępowanie, jak również na orzeczenia, o których mowa w art. 394 § 1 pkt 1, 2, 4² i 5-9, przysługuje skarga, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Kwestię zaskarżalności orzeczeń wydanych przez referendarza sądowego w postępowaniu egzekucyjnym reguluje natomiast art. 767^{3a} zd.1 k.p.c. stanowiący, że na postanowienie referendarza sądowego przysługuje skarga.

Oznacza to, że w niniejszej sprawie na zaskarżone postanowienie referendarza sądowego przysługuje skarga, a nie zażalenie. W ocenie Sądu Okręgowego, złożenie przez profesjonalnego pełnomocnika – radcę prawnego zażalenia

zamiast skargi nie może być uznane za oczywistą omyłkę pozbawioną skutków procesowych. Nie sposób bowiem mówić o mylnym oznaczeniu pisma w sytuacji, gdy skarżący nie tylko błędnie zatytułował swoje pismo procesowe (zażalenie, a nie skarga), ale nadto błędnie oznaczył zaskarżone rozstrzygnięcie (postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu, zamiast postanowienie referendarza sądowego), w końcu – skierował je do niewłaściwego sądu, mianowicie do Sądu Okręgowego w Toruniu. Nawarstwienie tych nieprawidłowości (co w szczególności odnosi się do skierowania środka zaskarżenia do sądu odwoławczego) nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie mamy do czynienia jedynie z mylnym oznaczeniem pisma. Przeciwnie, uzasadniona jest teza, że złożonym środkiem zaskarżenia jest właśnie zażalenie. W konsekwencji stan faktyczny sprawy nie jest objęty hipotezą art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c., co wykluczało nadanie środkowi odwoławczemu dalszego biegu stosownie do wskazanego przepisu.

Ponieważ, jak wyżej wskazano, od orzeczenia referendarza sądowego zażalenie nie przysługuje, podlegało ono odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 17 listopada 2006 r. (V CZ 85/06, Lex nr 489003), zgodnie z którym pismom wnoszonym przez zawodowych pełnomocników nie można nadawać znaczenia odmiennego od tego, które oni im niewątpliwie nadali. Skoro w niniejszej sprawie złożone przez pełnomocnika powoda pismo stanowiło modelowe zażalenie, to w ocenie Sądu Okręgowego, nie ma podstaw do potraktowania go jako skargi na orzeczenie referendarza wyłącznie z tej przyczyny, że *in concreto* przysługiwała skarga, a nie zażalenie. Bez znaczenia pozostaje więc fakt, że co do meritum pismo to zawierało wszystkie niezbędne elementy skargi. Fachowy pełnomocnik powinien bowiem ponosić negatywne konsekwencje procesowe złożenia niedopuszczalnego środka odwoławczego i nie może oczekiwać od sądu dokonania konwersji takiego środka na inny, przewidziany przez przepisy.

Przedstawione względy obligowały Sąd Rejonowy do odrzucenia zażalenia już na etapie postępowania międzyinstancyjnego, co jednoznacznie wynika z art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze przedstawione rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 zd. 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie w ramach jego powtórnej kontroli formalnej.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Małgorzata Kończal/ /SSO Jadwiga Siedlaczek/